

Az észak-amerikai erdőgazdasági viszonyokról

Közl: Roth Gyula.

Az Erdészeti Lapok 1934-ik évi X-ik füzetében *bárá Weissenbach* ismertet egyes részleteket az Északamerikai Egyesült Államok erdőgazdaságából, főképen a National Forest nemzeti erdőkről. Ehhez a cikkhez érdekes kiegészítéseket tartalmaz az a levél, amelyet az Egyesült Államok erdőgazdaságában nagyon előkelő helyet betöltő *E. N. Munns* írt hozzám. *E. N. Munns*, Chief of the Division of Silvics in the Forest Service of the United States Departement of Agriculture (Washington), vagyis a földművelésügyi minisztérium erdészeti főosztályában az erdőgazdasági osztályának, egyúttal a kísérleti és kutató intézeteknek vezetője, jelenleg az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetségének alelnöke, aki a szövetség elnöki bizottságának f. évi hazai gyűlése alkalmából, amelyen személyesen nem vehetett részt, hosszabb levelet írt, amelyben nemcsak távollétét mentette ki, de egyúttal rövid leírást is adott az U. S. erdőgazdasági viszonyairól, amelyet érdekessége miatt közlök. A következőket írja:

Amióta utoljára találkoztunk, sok oly dolog történt az erdőgazdaság körül, ami igen nagy befolyással volt a mi útjainkra. Az egész világra kiterjedő munkanélküliség, az erdészeti termények fogyasztásának csökkenése, vámhatárok, a nemzetközi elkeseredés és ellenséges indulat megújulása, ez mind rányomta bélyegét az erdőgazdaságra. Mi, itt Amerikában, aránylag kevéssé ismerjük az Önök helyzetének nehézségeit és hogy miképen küzdik le azokat, bár az önök erdészeti folyóiratai közölnek erre vonatkozó cikkeket. Talán Önök hasonlóképp vannak Amerikával és nem ismerik közelebbről a mi helyzetünket. Ezért röviden a következőkben vázolom azt.

1930 körül a magánerdőbirtokosaink egy része elbocsátotta az erdőmérnököket. Az első áldozatok a kutató intézetek voltak, azután következtek az erdőrendezők, az erdősítkók (taxatorok és kultivátorok, ahogyan régebben nálunk nevezték, *Munns* az „appraisors and planting men” kifejezéseket használja) és a tűzvédelem szervezetei (fire protection organisations). A magán-erdőgazdasági irodák nem kaptak megbízásokat és elbocsátották alkalmazottaikat, mert megakadt a faüzlet.

Később a hatás már a közszolgálatban is érezhetővé vált. Az állami erdőgazdaság csökkentette a személyzet létszámát. Az újraerdősítési terveket megszorították vagy egészen elejtették. A városi erdőtiszteket és azokat, amelyek a nagy parkokban — a National Parkok természetvédelmi telepei — voltak alkalmazva, vagy elbocsátották vagy szabadságolták. A fizetéseket általánosságban csökkentették.

Az Egyesült Államok erdőgazdaságában (Federal Forest Service) takarékosági szempontokból elbocsátották a fiatalabb munkaerőket, — egyetemi hallgatók — akik nagy számban voltak alkalmazva, mint kisegítők a kutatásügynél és az erdőrendezésnél. (Az évi szükséglet az erdőgazdaságban kb. évenként 75 ember.) Még 1931-ben ugyan alkalmaztak újabb erőket is, de utóbb már nem. A lemondás, áthelyezés, nyugalombavonulás, vagy elhalás következtében megüresedett állásokat nem töltötték be. Amikor az Egyesült Államok kormánya megkezdte a munkanélkülieket segítő mozgalmát *Hoover* elnök alatt, az erdőgazdaság kapott költségeket utak építésére, szállítóeszközökre, épületek helyreállítására és hasonló egyebekre. A költségek legnagyobb részét arra használtuk, hogy jobb védelmet és ápolást nyújtsunk a szövetségi erdőknek (Federal Forests), de egy részét felhasználtuk a kutatásügyben, épületek kijavítására és helyreállítására, a kísérleti erdőterületek feltárására és kis részben fiatal állományok ápolására. A foglalkozás nélküli erdőmérnökök egy része ideiglenes alkalmazásra talált, mint előmunkás, vagy munkáscsoportvezető az erdőgazdaság különféle ágaiban.

Az Egyesült Államok erdészeti kutatásai természetesen nem szünetelnek, de a rendelkezésre álló anyagi erő csökkenése miatt le kellett csökkentenie a végzett munka mennyiségének és a végzett munka eredményességének is. Az utazási költségek meg-

szorítása következtében el kellett hagynunk a kutatásügy körében való utazásoknak és felvételeknek egy részét, még szerencse, hogy a segélyakció lehetővé tette a kutatásügy szervezetének oly kiépítését, mely rendes körülmények között sok esztendő telt volna igénybe.

Az erdészeti szakiskoláink és az állami erdészet azonban nem élvezte ezeknek az alapoknak segítségét, amiért itt a munka nagyon megakadt a lecsökkentett fizetések, a kisegítők fizetésének leszállítása és az utazási és felszerelési költségek összezsugorodása miatt.

1933 március havában Roosevelt foglalta el az elnöki széket. *Roosevelt* mindig híve és pártolója volt az erdőgazdaságnak. Már mint New-York kormányzója is nagyon támogatta és fejlesztette az állami erdőgazdaság munkáit és az erdősítéseket, a behatóbb tűzvédelmet és más időszerű munkákat. Magával vitte az elnöki székbe is az erdő iránt való szeretetét és a legelső teendőinek egyike volt, hogy életre hívta a polgári erdővédelmi testületet (Civilian Conservation Corps¹).

Ezekbe a testületekbe 18—25 év között levő fiatalembereket gyűjtenek, ezeket táborokba osztják be 200—200-anként. Összesen a különböző erdőterületekre 300.000 fiatalembert soroztak be hat hónapi időre azzal, hogy alkalmazásuk esetleg kiterjeszthető egy teljes esztendőre is. Ezeket a csapatokat felhasználják a tűz ellen való védelemre, utak építésére, határrendezésekre és mindenféle épületek helyreállítására, állományápolásra, vízmosások kötésére és sokféle egyéb munkára. Sokat alkalmaztak a kísérleti erdőkben ugyanarra a munkára, amit régebben is végeztek,

¹) A Civilian Conservation Corps nevének helyes fordítása nehéz, mert nemcsak erdővédelmi annak szerepe, hanem általánosságban erdőgazdasági. A „conservateur” szó a francia nyelvben is az erdőgazdát jelenti, kb. a mi „erdőgondok” szavunk értelmében. A Civilian Conservation Corps szervezete hasonlít a német önkéntes ifjúsági munkásszervezetekhez, (Freiwillige Arbeiter Abteilung), amelyeket más országokban is létesítettek, sajnos hazánkban még nem. Ezek részben szintén erdőgazdasági munkákat végeznek, még hozzá mindenféle munkát, a fiatalember társadalmi állására, családjára való tekintet nélkül. Nem ritka eset, hogy az oklevélhez vagy doktorátushoz közeljáró hallgató a napszámossal együtt ássa, lapátolja és talicskázza a földet az erdei út építésénél. A francia „gardes forestières” és az olasz „milicia forestale” szervezetei ellenben eltérők előbbiektől, mert kifejezetten katonai alakulatok.

mint rendes foglalkozásukat. A munkák nem szorítkoztak csak a nemzeti parkokra, hanem kiterjedtek az állami és a magán-erdőkre is.

A segítő akció — recovery act — egyik rendelkezése létesítette a „codes”-t (szabályzat), amelyek értelmében különböző ipari ágak ill. vállalatok bizonyos kötelezettségeket vállaltak a kormány részéről nyújtandó kedvezmények fejében. A faszabályzat (Lumber Code) „Rules of Forest Practice”¹⁾ a „gyakorlati erdőgazdaság szabályzata” neve alatt a magánerdőgazdaságok fejlesztésére irányuló előírásokat, megállapodásokat tartalmaz. Hogy ennek alapján hány erdőmérnök jutott foglalkozáshoz, azt nem tudjuk megállapítani. Azt azonban tudjuk, hogy a termelés megszorítása és általában a Lumber Code rendelkezései megállították a leromlást a magánerdőbirtokokon, amelyek azelőtt semmiféle ellenőrzés alatt nem állottak. Mindezek a különmunkák foglalkozáshoz juttatták mindazokat az erdőmérnököket, akik munka nélkül állottak az országban.

A Civilian Conservation Corps anyagi eszközeinek egy része a kutató intézeteknek jutott kísérletek elvégzésére és fiatal szakársak alkalmazására.

Röviddel utóbb az elnök a kongresszustól felhatalmazást kért és kapott, hogy három billió dollárt fordíthasson közmunkákra. Ezek keretében megszervezte a Soil Erosion Servicet (Vízmosás ellen való küzdelem) 5 millió dollárral. Ez a szervezet a belügyminisztérium 'szolgálatában áll, célja a mezőgazdasági földeket veszélyeztető vízmosások ellenőrzése, illetve az ellenük való védekezés. Ennek érdekében csemetekerti szervezet létesült (Soil Erosion Nursery) az erdősítési ügyosztály keretében (Bureau of plant industry), hogy megfelelő csemetekészletet termeljen a vízmosások beültetéséhez. Ennek 540.000 dollár áll rendelkezésére.

Az Egyesült Államok erdőgazdasága 16 (tizenhat) millió dollár költséget kapott mindennemű munkáira, beleértve ebbe az útpétfést, épületek emelését, tűzvédelmi vonalakat, állomány ápolást, a betegségek és rovarkárok ellen való küzdelmet, újraerdősítéseket és egyéb szükséges munkát. Az összegnek túlnyomó

¹⁾ Helyes értelme „erdőrendtartás” volna.

nagy része az utakra és épületekre ment. Kisebb összeg jutott a kutatásügynek, ami lehetővé tette, hogy a rendes kereten túlmenő munkakeretet tölthettünk ki. Később húsz millió dollárt hasítottak ki területek vásárlására, amelyek nemzeti parkokká lesznek alakítandók. Ebből kisebb terület a kutatásügynek lesz fenntartva.

Legutóbb az aszály-károsultak segélyezésére — Nyugat közép részeinek gabonatermő vidékén a legsúlyosabb szárazságunk volt, amit ismerünk — az elnök kihasított (10) tíz millió dollárt azzal a célzattal, hogy mielőbb védőerdővet teremtsen. A főcélja ennek az erdővnek a szélnek akadályozása, erejének megtörése, a párolgás csökkentése és a nedvességnek jobb konzerválása. A tíz évre terjedő terv szerint száz fáspásztának telepítése van tervbe véve egyenként 30—40 m szélességgel 100 mérföld¹⁾ szélességű és 1000 mérföld hosszúságú területen. A pászták kb. egy mérföldnyire lesznek egymástól és észak-dél irányban futnak. A terv szerint a farmereknek megtérítik az igénybevett területek értékét és megfizetik azt a munkát, amit ők végeznek. Az összes költségeket kb. 75 (hetvenöt) millió dollárra becsüljük. Kb. 100.000 dollár jut a kísérletek számára, amelyekkel ez a munka meg fog indulni.

Rövid áttekintést nyújtottam arról, hogy mi készül. Ma már nincs amerikai állampolgár erdőmérnök, akinek ne volna foglalkozása. A rendes kutatásügyünk nagyon sínylik, a rendes alkalmazottjaink illetményei alacsonyobbak, mint azokéi, akik ebben a sürgős (inség) munkában állanak. Mi nem bánjuk ezt, mert a szanálásnak bizonyos fokát hozza.

Nem tudjuk mi lesz a vége. Mind ez a munka a szükségmunka jellegével bír és a jövő esztendő nagy változást hozhat.

Eddig *Munns* levele. A kutatásügynek szervezete — amire levelében céloz — a legújabb időkben épült ki teljesen, bár már régebben is nagyszabású volt. Az Egyesült Államok egész hatalmas területé 12 kerületre van felosztva: Pacific Northwest, Northern Rocky Mountain, Intermountain, California, Southwestern, Rocky Mountain, Central States, Southern, Appalachian,

¹⁾ A mérföld 1609 m.

Allegheny, Lake States, North Eastern. Mindegyik kerületnek van külön, nagy önállósággal felruházott kutató intézete.

A kutató intézetek kerületeinek határa csak részben követi az államok határát, igen sok esetben keresztezi azokat, mivel irányadónak a terepviszonyokat, a hegy- és vízrajzi tagozódást vették. Részletesebben nem térek ki most ezekre, céлом csak *Munns* levelének ismertetése volt, mert éles és érdekes megvilágítást vet azokra a nehézségekre, amikkel a boldog Amerikának erdőgazdasága meg kell, hogy küzdjön, egyúttal arra is, hogy *Rooseveltnak* erélye és határozottsága mily nagy lépéssel tudta előre vinni az amerikai erdőgazdaságot, amely sok tekintetben — amint báró *Weissenbach* cikke is mutatja — elég sok és elég súlyos kifogás alá esett. Érdekes, hogy — amint *Munns* soraiból is, báró *Weissenbach* cikkéből is kitészik — mily nagy szerep jut a fire controll-nak, a tűz ellen való védekezésnek, amely Európának még legvadabb vidékein sem jut annyira előtérbe, mint az Egyesült Államokban.

Az a hatalmas erdősáv, amelyről *Munns* is megemlékezik és amely közel 26 millió hektárt ölel fel, Kanada határától délfelé terjed a két Dakota, Nebraska, Kansas és Oklahoma államok közepe táján és beleér még Texasba is, az Unió észak-déli szélességének két-harmadrészét borítva be.